MBa. 13,6063), ң°, ңख°.

स्वापक (vom caus. von स्वप्) adj. schlafen machend, einschlüfernd P. 7,4,67, Vårtt. 2, Schol.

स्वापकीप्, प्यति = स्वापकिमच्क्ति ebend. Davon desid. सिघापकी-पिषति ebend.

स्वापतेष (von स्वपति) P. 4,4,104. gaṇa स्वागतादि zu 7,3,7. n. eigener Besitz, Vermögen, Reichthum AK. 2,9,90. H. 191. Halij. 1,80. MBH. 1,1781. Çıç. 14,9. Spr. (II) 298. Pärgyanäthak. 1,32 (nach Auprescht).

स्वापद् m. pl. N. pr. eines Volkes Maak. P. 57,50. vielleicht fehlerhaft für सापद.

स्वापन (vom caus. von स्वप्) 1) adj. schlafen machend, einschläfernd: Vishņu MBs. 13,6999. eine mythische Waffe 3,7296. R. 1,56,7 (57,6 Gorg.). — 2) m. ein Mittel zum Einschläfern Kaug. 36.

स्वाप्य 1) caus. von स्वप्, s. das. — 2) denom. von स्व Vop. 21,16. स्वाप्य m. ein guter Verwandter, Vertrauter RV. 4,41,7. Vâlarn. 5, 5. VS. 9,20. Air. Ba. 3,16.

स्वापिक n. N. pr. einer Feste Raga-Tar. 7,597.

स्वापिमल् adj. das Wort स्वापि enthaltend Air. Ba. 3,16.

स्वापिशि m. patron. von स्विपम् gaṇa रैवितिकादि zu P. 4,3,131. davon adj. स्वापिश्रीय ebend.

स्वाप्त (6. सु → श्राप्त) adj. 1) sehr reichlich: °द्तिण MBB. 13,3175. — 2) sehr geschickt, — zuverlässig: Personen Kam. Niris. 16,7. 8. °व-चन zur Erklärung von स्विपवात Nis. 10,7.

स्वाप्त (von स्वप्न) adj. somnialis Buig. P. 3,28,38. 4,12,4. 10,77,29. 86,45. 11,13,87.

स्वाट्ययें (स्व + ञ् °) m. Einkehr in sich selbst, zur Erklärung von स्वप्न Çar. Ba. 10,5,2,14. Bådas. 1,1,9.

स्वाभाव (स्व + श्र°) m. eigene Nichtewistenz Nilak. 14.

ह्वाभाविक (von स्वभाव) 1) adj. (f. ई) dem eigenen Wesen angehörig, - entsprungen, von Natur eigen, ursprünglich, natürlich, angeboren, inharent Apast. 1,30,11. Maitriup. 5,1. Çvetaçv. Up. 6,8. सत्ः स्त्रीणाम् 3, 46. MBH. 1, 267. RAGH. 5, 69. 10, 80. Kumaras. 6, 71. Spr. (II) 5896. 6522. 7290, v. l. Çamk. zu Khand. Up. S. 6. 26. zu Brh. År. Up. S. 11. 51. Windischmann, Sancara 98. Nîlak. 66. 259. Mârk. P. 49,14. 53,31. 56, 23. fg. Bulg. P. 3,25,32. 5,16,14. 6,1,53. Verz. d. Oxf. H. 89,6,39 (wohl स्वाभाविक zu lesen). H. 508. Pankat. 66,10. 110,21. Sarvadarçanas. 57,18. 89,9. 96,6. 130,16. fgg. Schol. zu Kap. 1,5. Wilson, Samehjak. S. 142. Kull. zu M. 1,64. Kusum. 13,19. 21. Siddh. K. zu P. 7,4,71. angeboren von Krankheiten Karaka 1,30.3,1. Suga. 1,1,9.4,7.11. Çârng. Saña. 1,1,5. स्वाभाविकेतर San. D. 11,16. स्वाभाविकव n. nom. abstr. Kusum. 17,20. fg. Nilak. 66. - 2) m. pl. Bez. einer buddhistischen Schule, die keinen Gott annimmt, sondern Alles aus sich selbst entstehen lässt, Burnour, Intr. 118.441.fg. Wilson, Sel. Works 2,12.fg. 21.fg. 24.fgg. 363. - 3) adj. von 2): समाधि Gvalavalit. 28.

स्वाभाव्य (von स्वभाव) 1) adj. dem eigenen Wesen entsprungen: Vishņu MBB. 13,7005. — 2) n. Eigenartigkeit, Natürlichkeit Çanp. 34. Çamk. zu Bab. Ar. Up. S. 19. 137. 222. Kusum. 13,19.

स्वाभिचारिन् adj. Karuas. 32,55 wohl fehlerhaft für व्यभिचारिन्; vgl.

Spr. (II) 3832.

स्वाभील (6. सु + म्रा॰) adj. gur schrecklich: निशीय MBH. 3,388. स्वाभीष्ट (स्व + म्र॰) adj. von der eigenen Person geliebt: सम्मार् कृषीं स्वाभीष्टम् so v. a. er gedachte seines geliebten K.r. Pankan. 1,12,11.

स्वार्भू (6. सु + म्राम्) adj. richtig —, reichlich vorhanden, bereit; dienstfertig: रिव RV. 9,12,9. 10,122,3. vielleicht auch 5,6,3, falls रिव st.
रापे anzunehmen wäre. इन्हेंच: 4,50,10. लामु ते स्वाभुवं: मुम्भत्यग्रीराधस: 10,21,2. 1,151,2. स्वाभुवं। तर्णामंभवत्त 7,30,4.

स्वामिक am Ende eines adj. comp. von स्वामिन् Besitzer, Herr, Gebieter: प्रनष्ट॰ M. 8, 80. श्र॰ MBB. 13, 2633. MåBB. P. S. 657, Z. 1. बुद्धि॰ MBB. 14, 988. — Vgl. निःः

स्वामिकुमार m. = स्वामिन् = कुमार ein N. Skanda's Karnas. 2,

स्वामिज्ञाङ्गन् m. ein N. Paraçurama's Çabdam. im ÇKDa. स्वामिज्ञनक m. der Vater des Gatten, Schwäher Han. 201.

स्वामिता (von स्वामिन्) f. das Besitzer —, Gebieter —, Herrsein: स्वामिता पाति भूमे: VARÀB. BBB. S. 12, 17. त्रज्ञति शवर्दस्युस्वामिताम् BBB. 11,20.

स्वामित (wie eben) n. dass. MBH. 13,2633. Verz. d. Oxf. H. 76,a,23. Pańkat. 163,14. H. 3.

स्वामिन (von स्व) P. 5,2,126. Vop. 7,32. fg. 1) m. a) Eigenthümer, Herr, Gebieter (Gegens. Untergebener, Unterthan, Diener, Knecht, Gattin) AK. 2,6,4,32. 8,4,17. 3,1,10. TRIR. 3,3,272. H. 359. 714. an. 2, 291. MED. n. 151. HALÂJ. 2,188. 5,39. LÂŢJ. 10,17,17. KÂTJ. ÇR. 1,6,9. 7, 20. 8, 31. 12, 1, 8. M. 7, 167. 8, 4. 5. 30. fg. 150. 173. 197. 199. 230. 233. 244. 293. 414. 9,294. MBH. 3,2364. R. 1,8,3. 4,25,7. 5,38,39. Spr. (II) 344. 1710. 2013. 2839. 5775. 7150. 7160. 7341. fgg. Çâk. 23,5. 11. Va-RÂH. BRH. S. 46, 55. 50, 8. 61, 18. RÂGA-TAR. 4, 333. BHÂG. P. 5, 14, 22. 7, 10. 4. 5. DACAK. 61, 13. SAH. D. 431. HIT. 4, 5. 40, 11. 41, 1. ed. Johns. 1412. 1531. VET. in LA. (III) 18, 7. 27, 3. SARVADARÇANAS. 179, 12. mit gen. oder loc. P. 2,3,39. Vop. 5,29. गुवाम् oder गाष् P., Schol. सैन्यस्य R. 5,1,69. लोकस्प 6,102,9. म्रस्माकम् Катна̂s. 18,144. Varân. Вян. S. 16, 5. प्रमुष् M. 8,229. 234. भ्वि Spr. (II) 5005. स्वामी कृतश्च (so trennen wir) विषये बनकाट्यामि Karnas. 6,166. in comp. mit der Erganzung, die ihren Accent behält, P. 6,2,17. गींंंि, श्रेशः Schol. M. 8,231. यानः 290. दिक् Varin. Вян. S. 35,4. चीर 69,27. देशा Вян. 1,19. Катнія. 25,46. 36,44. सत्तधन ° Panéar. 24,17. तत्रगर ° Z. d. d. m. G. 14,871, 21. सेनेव सुस्वामिना ein guter Anführer Spr. (II) 2617. — b) ein N. Karttikeja's Trik. 1,1,56. 3,3,272. H. 208. H. an. Med. Halâj. 1,19. GAŢĀDB. in Verz. d. Oxf. H. 191,a, 27. Jaen. 1, 293. Vishņu's und Çiva's ÇABDAR. im ÇKDR. Garuda's ÇABDARTHAK. bei Wilson. — c) Standbild eines Gottes, insbes. Çiva's Raga-Tar. 5,23. häufig in dieser Bed. am Ende eines comp. - d) N. pr. verschiedener Manner: der 11te Arhant der vergangenen Utsarpint H. 51. = वात्स्यायन Такк. 2,7,23. ein Lexicograph Colebr. Misc. Ess. 2,20. 49. = त्रोरस्वामिन Verz. d. Oxf. H. 113, a, 28. 183, a, 3. — 2) f. ्नी Herrin, Gebieterin MBH. 4,423. Катиль. 12,85. मृहे 29,72. प्राणेष, धनेष 52,315. युष्मत्° 26,42. 81,56. — vgl. म्रभिमन्यु॰, म्रवसि॰, कु॰, तीर्॰, गे।॰, गोविन्द्॰, तगत्॰, तय॰,